

Hon na záškodníkov, rozvracačov štátu a štváčov? Oficiálna rétorika vracia Slovensko pred rok '89

Branislav Michalka

11. januára 2022 ✝ Spoločnosť

Za sympatickým zjavom sa často skrýva zrada

zdroj: [wikimedia commons/flickr.cm](https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Karel_Skramlík.jpg)

Už približne pred desiatimi rokmi sa začali medzi historikmi ozývať hlasy, nachádzajúce analógie medzi bývalou oficiálnou komunistickou rétorikou a nastupujúcou, k moci sa derúcou rétorikou stabilizovaného svetového neomarxizmu, udomácnujúceho sa pomaly aj na Slovensku.

V slovenských pomeroch, kde sa všetky inovácie aplikujú pomalšie a našťastie nikdy nie dokonale, to vtedy napríklad znamenalo návrat nekritických osláv Slovenského národného povstania a tzv. Oslobodenia, či mediálnu apológiu ľavicového liberalizmu masarykovského typu, stelesňovaného I. Československou republikou. Keďže išlo o výsostne historické témy, tak si návrat propagandistickej glorifikácie daných historických udalostí a rétoriku sprevádzajúcu hon na „zlých“ historikov, začali pochopiteľne všímať predovšetkým predstavitelia tejto vednej disciplíny. Niektorí na ňu doplatili stratou zamestnania, či démonizovaním svojej osoby v médiách.

Prešlo desať rokov a krypto-marxistická rétorika sa presunula z úzkeho tematického okruhu historických udalostí, do širokého spektra týkajúceho sa celého spoločenského života a začala sa týkať každého, od zamestnanca Slovenskej akadémie vied, až po smetiara. Z krypto-ľudáckych záškodníkov a rozvracačov demokracie v radoch historikov sa lokalizácia rozvratných živlov rozšírila na celú spoločnosť, v ktorej sa podľa vládnych a úradných tvrdení, majú nachádzať rozvratníci a škodcovia, ktorí sa snažia zničiť dobrý liberálnodemokratický systém.

Najnovším šokujúcim príspevkom v danej oblasti je *Správa Policajného zboru SR, o dezinformáciách na Slovensku v roku 2021*. Svojou rétorikou a definíciami škodcov natoľko konvenuje s klasickými vzorcami nepriateľov, ako ich poznala komunistická propaganda, že pokiaľ by niekto uviedol ako jej datovanie roky pred nežným prevratom, tak by nikto nepochyboval, že hovorí pravdu.

Bdelosť pokrokových síl spája krásu s odhodlanosťou

zdroj: flickr.com

Ako hlavní škodcovia v spoločnosti boli označení Policajným zborom tzv. dezinformátori, čiže šíritelia alternatívnych informácií, ktoré odporujú súčasnej oficiálnej štátnej propagande. Tento prístup je v zásadnom rozpore s rétorikou, ktorou sa prezentovala liberálna demokracia na Slovensku v 90. rokoch 20. storočia. Predstava, žeby vtedy niekto z politikov, či štátnych činníkov prišiel s podobnými obvineniami na oficiálnej úrovni a predniesol ich so smrteľne vážnou tvárou, by okamžite v žijúcich pamätníkoch vyvolala analógie s komunistickým režimom. Podľa vtedajšej ideovej osnovy, ktorá bola bombasticky každodenne prezentovaná všetkými článkami nastupujúceho systému, bola každá alternatívna informácia vnímaná ako dôležitý prvok v demokratickej a pluralitnej skladačke, ktorá vo svojej celistvosti nakoniec vytvorí komplexný obraz, približujúci sa pravde čo možno najviac.

Tí jasnozrivejší však už vtedy čoskoro rozpoznali, že čo sa týka ospevovanej informačnej plurality liberálnej demokracie, ide len o dymovú clonu, za ktorou sa, v medzičase a vákuu, pripravuje inštalácia nového neomarxistického systému, ktorá má dovŕšiť komunistickou revolúciou spackané odkopnutie tradičných foriem spoločenského života, protiviac sa pokrokovým živlom na Západe aj Východe, a nahradiť ich definitívne formami revolučnými. Brutálne postupy stalinského komunizmu boli nahradené na pohľad nežnou, permanentnou kultúrnou revolúciou neomarxizmu, ktorá sa na Západe infiltrovala do všetkých sfér života spoločnosti.

Práve „podozrievaci“ liberálnej demokracie z neúprimnosti, vo veci informačnej plurality, hrali v dobových médiách z 90. rokov a politických diskurzoch tých čias, úlohu akýchsi verejných proto-záškodníkov, z ktorých sa dobrá demokracia zhovievavo a dobrodušne smeje, vedia, že jej úprimnou ochotou zachovať alternatívne zdroje informácií a posvätnú kravu slobody prejavu, nemôže otriasť nič. Ich zosmiešňovanie v liberálnych médiách poslúžilo ako most kontinuity medzi typom antisocialistického štváča minulosti a dezinformačného štváča prítomnosti, takže nikdy celkom nevymizol a jeho súčasné znovuobjavenie v celej kráse totalitnej predstavivosti, nepôsobí na priemerných občanov tak zarážajúco. Ukázalo sa tým však, že „podozrievaci“ liberálnej demokracie z neúprimnosti mali pravdu.

Stretávajú sa tajne a konšpirujú

zdroj: wikimedia commons

Píše sa rok 2022 a v policajnej správe démonizujúcej šírenie alternatívnych informácií sa o charaktere a morálke šíriteľov dezinformácií dočítame:

„Hlavným cieľom primárnych tvorcov dezinformácií bolo spôsobenie chaosu v spoločnosti a podkopanie dôvery v štát, ktorý priamo súvisel s vyvolávaním nenávisti a nedôvery voči štátnym inštitúciám.“

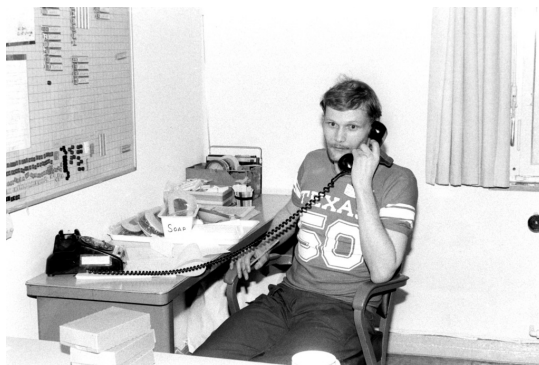
Ani školiteľ bývalých orgánov ŠtB by sa nemusel za podobné formulácie hanbiť. V jednej vete môžeme vidieť návrat, v demokracii domnelo mŕtveho a pochovaného, charakterového archetypu príkladného anti-socialistického živlu. Všetky atribúty jeho činnosti sa zhodujú s aktivitami predpokladanými propagandou u zákerných rozvracačov z rokov 1948 – 1989 a slovné spojenia sú priam identické s tým, ako bola charakterizovaná činnosť disidentov, pred rokom 1989: spôsobovanie chaosu v spoločnosti, podkopávanie dôvery v štát, vyvolávanie nedôvery voči štátnym orgánom, vyvolávanie nenávisti...

Ktorému pamätníkovi, nútenému podobné floskule neustále počúvať na školských, podnikových, úradných či iných školeniach až do zamdlenia, nezvlhne oko dojatím, nad návratom do čias mladosti?

Aké sú motívy dezinformátorov? Môžeme im prisúdiť heroické odhodlanie postaviť sa, aj keď bludne, voči nimi vnímanej nespravodlivosti? Sú napriek svojmu poblúdeniu vnímaní s rešpektom, ako morálne bezúhonní, aj keď popletení? Tak, ako to poznáme z veľkých literárnych diel 19. storočia? Kdeže, súčasná obnovená marxistická rétorika ich jednoznačne maľuje v štýle rozvratníkov zo seriálu o majorovi Zemanovi: *„Šíritelia sledovali svoje vlastné záujmy, ktoré mali politickú alebo ekonomickú formu.“*

Bác, a je to tu – hyeny v ľudskej koži. Škuľavým a zákerným okom, s krivým pohľadom, počítajúce v temnom pelechu rozvratníctva, mrzkú mzdu zradcov, zaplatených imperialistickými živlami. Myslia len na vlastné záujmy. Žiadne ideály, popletené či nepopletené, len vulgárna misa šošovice, za ktorú zapredali dobrú liberálnu demokraciu. A komu?

„Polícia tiež nevyлúčila, že podporovali zahraničnopolitické záujmy cudzích štátnych mocností ,“ dočítame sa v správe. Tak veru, matičku rodnú európsku hruď zapredali imperialistickým supom.

Zbabelo panikária, keď sú odhalené

zdroj: picryl.com

Čoho sa vlastne týkali tieto dezinformácie, ktoré mali poškodiť rodnú hruď natoľko, že si to zaslúži špeciálnu správu Policajného zboru SR? O tom nás informuje štátna agentúra TASR: „Najviac hoaxov sa v roku 2021 týkalo ochorenia Covid-19. Zasahovali všetky oblasti, ktoré sa priamo či nepriamo týkali pokračujúcej pandémie. V online priestore sa vyskytovali predovšetkým na jar a jeseň, teda počas druhej a tretej vlny.“

Zvláštne, tak nie farmaceutické firmy, ktoré v oficiálnych médiách stredného prúdu s bezškrupulóznou radosťou oznamujú medziročný nárast ziskov o desiatky miliárd dolárov, sú ekonomicky zainteresované na informáciách o pandémii, ale pokútne domáci šíritelia, vysedávajúci s otvorenou plechovkou lacného piva pri klávesniciach. A ako sa prejavil vplyv týchto zapredancov zahraničných síl?

„Sila vplyvu dezinformácií sa ukázala nielen na miere zaočkovanosti obyvateľstva, ale vyúsťovala aj do verbálnych a fyzických útokov voči radovým predstaviteľom štátnych inštitúcií.“

Takže nie spontánna nedôvera obyvateľstva, v spásnu účinnosť vakcín, obyvateľstva vidiaceho ako sa sľuby o jej zázračných vlastnostiach rozplývajú v realite a nie jeho znechutenie nad štýlom vládnutia novodobej nomenklatury, sú príčinou eskalácie napätia v spoločnosti, ale rozvratné živly a záškodníci. Analógia s myšlienkovým svetom komunistického aparátčika je opäť až zarážajúca a dala by sa vyjadriť retro-formulkou z dôb normalizácie: ľud chce pokojne pracovať a dôveruje strane, to len svorka štváčov ho znepokuje a hucká voči štátnym orgánom...

Neprejdú!

zdroj: stockwault.com

A nakoniec vyvrcholenie démonizačnej kampane proti dezinformátorom: tí prinášajú nielen rozvrat systému, ale aj fyzickú smrť dôverčivým občanom. Tak to aspoň tvrdí správa PZ SR. Ako uvádza agentúra TASR: „*Polícia upozornila na potenciál dezinformácií spôsobiť vážne následky na zdraví a živote konkrétnych osôb, prípadne na chode verejných inštitúcií.– V zahraničí k podobným následkom masového šírenia dezinformácií už došlo, – poznamenala. Hoaxy podľa polície vlani spôsobili aj smrť. Poukazujú na pacientov, ktorí sa po infikovaní covidom priznávali, že sa nechránili a nedali očkovať, lebo uverili dezinformáciám.*“

Obraz antidemokratického (predtým antisocialistického) hada, ktorého statočný mimovládka (za socializmu robotník) odhalil a teraz pevne drží pod krkom, pričom mu búi notebookom (za socializmu kladivom) do prekvapenej hadej hlavy, je dovŕšený. Teraz zostáva už len jedno – aby ho rovnako hrdinská tajná polícia zatkla, predala orgánom činným v trestnom konaní a následne uvedomelá justícia odsúdila. Veď, čo iné s takými zradcami?

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/hon-na-zaskodnikov-rozvracacov-statu-a-stvacov-oficialna-retorika-vracia-slovensko-pred-rok-89/>